

“Δεν μπορώ να καταλάβω τους Έλληνες... Ποτέ δεν μπόρεσα να ερμηνεύσω την κυκλοθυμική συμπεριφορά τους ως λαού απέναντι στην Ευρώπη!

Και δεν αναφέρομαι στα αρχαία χρόνια, όταν στην Ελλάδα άνθιζε ο πολιτισμός και η σημερινή Ευρώπη περίμενε τον Δία να την «μεταφέρει» από τη Φοινίκη στα εδάφη της και να της δώσει ύπαρξη, ονοματοδοτώντας την και χαρακτηρίζοντάς την «ανοιχτομάτα»....

Αντίθετα, είμαι, όπως και η μέγιστη πλειοψηφία των Ευρωπαίων, ευγνώμων για τη συνεισφορά των Ελλήνων στη δημιουργία του σύγχρονου Ευρωπαϊκού Πολιτισμού, που-κακά τα ψέμματα-παρ’ όλες τις ατέλειες και αντιφάσεις του, αποτελεί την πιο αξιόπιστη πρόταση για μια αληθινά ελεύθερη και γνήσια δημοκρατική κοινωνία....

Αναγνωρίζω, βέβαια, ότι η Ευρώπη και οι Ευρωπαίοι δεν στάθηκαν πάντα αντάξιοι της πολιτιστικής τους καταγωγής, συχνά μάλιστα αντί του μάννα προσφέραμε χολή στον Ελληνισμό, που δικαιολογημένα δεν μπορεί να ξεχάσει τις βαρβαρότητες του 1204, οι οποίες άνοιξαν ουσιαστικά την «κερκόπορτα» στον οθωμανό κατακτητή...

Και όταν αυτός έφτασε μέχρι τη Βιέννη και απείλησε την καρδιά της Ευρώπης, τότε καταλάβαμε ποιον ανασχετικό του σκοταδισμού ρόλο έπαιζε η Νέα Ρώμη!

Όμως, στα νεώτερα χρόνια, η Ευρώπη και οι λαοί της στάθηκε δίπλα στις δυσκολίες του Ελληνισμού.

Την περίοδο της Τουρκοκρατίας στην Ελλάδα, όταν πια η Ευρώπη είχε ξυπνήσει από το λήθαργο του Μεσαίωνα με το Διαφωτισμό, απόρροια και τούτο της Ελληνικής σκέψης, πρόσφερε στους Έλληνες ευρύ πεδίο καλλιτεχνικής, οικονομικής, εμπορικής και εκπαιδευτικής δραστηριότητας, που τους προετοίμασε στον αγώνα της Εθνικής τους Ανεξαρτησίας.

Και όταν οι Έλληνες πήραν τα όπλα ενάντια στην τούρκικη σκλαβιά, εμείς οι Ευρωπαίοι τους βοηθήσαμε σημαντικά!

Ακόμα και αν οι Κυβερνήσεις μας, παγιδευμένες στην αυταρχική «Ιερά Συμμαχία», καταδίκάζαν την Ελληνική Επανάσταση, εμείς οι Ευρωπαίοι οργανώσαμε σε κάθε Ευρωπαϊκή πρωτεύουσα το μεγάλο κίνημα του Φιλελληνισμού, σε κάθε Ευρωπαϊκή πρωτεύουσα, κάναμε εκθέσεις, διαδηλώσεις, πιάσαμε τις Κυβερνήσεις μας, μαζέψαμε όπλα, χρήματα και τρόφιμα και τα στείλαμε στους επαναστατημένους Έλληνες...

Να θυμηθώ το Γερμανό ποιητή Wilhelm Müller που συνέθεσε σειρά φιλελληνικών ποιημάτων με τον τίτλο "Τραγούδια των Ελλήνων", το πρώτο των οποίων δημοσιεύτηκε στην ανθελληνική εφημερίδα του Μέτερνιχ το 1821 και άρχιζε έτσι:

"Μας ονόμασες επαναστάτες - πάντα έτσι ας μας καλείς!

Επάνω! Επάνω! αυτό είναι το σύνθημα των Ελλήνων, το αιώνιο!

Ο υπέροχος ήχος αυτός ποτέ να μην ηχήσει μέσ' την καρδιά σου.

Εσύ, κάτω στη λάσπη θα μένεις για πάντα,

και θα παρατηρείς του κόσμου τα συμβάντα.";

Να θυμηθώ και τους 940 φιλέλληνες, οι περισσότεροι από τους οποίους ήταν Γερμανοί (342), Γάλλοι (196), Ιταλοί (137), Άγγλοι (99), Ελβετοί (35), Πολωνοί (30), Ολλανδοί και Βέλγοι (17), Ούγροι (9), Σουηδοί (9), Ισπανοί (9), Δανοί (8) και 33 άγνωστης εθνικότητας, ο ένας στους τρεις από τους οποίους σκοτώθηκε σε μάχη ή πέθανε από κακουχίες ή τραυματισμούς.(313 από τους 940);

Να θυμηθώ, τέλος, ότι η επέμβαση των Ευρωπαϊκών Δυνάμεων στο Ναυαρίνο, στις 20 Οκτωβρίου του 1827 έσωσε ουσιαστικά την ημιθανή από το γιαταγάνι του Ιμπραήμ και τον εμφύλιο πόλεμο Ελληνική Επανάσταση;;;

Και τα τελευταία χρόνια, δεν ήταν η Ευρώπη και οι πολίτες της, που χρηματοδότησαν με τα διάφορα «πακέτα Ντελόρ» απλόχερα την Ελληνική οικονομία τη δεκαετία του 1980 για να ξεφύγει από την υπανάπτυξη;

Και δεν είναι η Ευρώπη, που εδώ και 5 χρόνια χρηματοδοτεί την ουσιαστικά χρεωκοπημένη Ελλάδα;

Όλα αυτά μου έρχονται στο μυαλό, παρακολουθώντας τις τελευταίες εξελίξεις στη νέα Ελληνική Τραγωδία....

Παρακολουθώντας τη μέγιστη πλειοψηφία των Ελλήνων από τη μια να λοιδωρούν την Ευρώπη και να την κατηγορούν για τα δικά τους σφάλματα, τις δικές τους επιπολαιότητες και αβελτηρίες και από την άλλη, την ίδια στιγμή, να προστρέχουν στην Ευρώπη για βοήθεια....

Χωρίς να έχουν αναλάβει το βάρος της ευθύνης τους, χωρίς να έχουν αποφασίσει να διορθώσουν τα λάθη τους, χωρίς να έχουν συναισθανθεί το μέγεθος του κινδύνου, που τους απειλεί!

Δεν μπορώ να καταλάβω τους Έλληνες.....

Ένας Αιγύπτιος είπε στο Σόλωνα κατά τον Πλάτωνα: «Σόλων, Έλληνες αεί παίδες εστέ, γέρων δε Έλλην ουκ έστιν» και συνέχισε, όταν ο Σόλωνας δεν καλοκατάλαβε: «Νέοι εστέ τας ψυχάς πάντες. Ουδεμία γαρ εν αυταίς έχετε δι' αρχαίαν ακοήν παλαιών δόξαν ουδέ μάθημα χρόνω πολιόν ουδέν», δηλαδή: «Νέοι είστε στις ψυχές σας όλοι. Γιατί δεν έχετε πεποιθήσεις ριζωμένες σε κληρονομημένες δοξασίες, ούτε γνώσεις γερασμένες».

Ο Αιγύπτιος αυτός ιερέας θαύμαζε τους τότε Έλληνες για τη νεανική δροσιά, την

ελευθερία και την πρωτοτυπία της σκέψης τους. Για τους νέους Έλληνες, η παραπάνω κρίση του, σίγουρα, αποκτά διαφορετικό νόημα: Είσαστε πάντα παιδιά, δε σοβαρευόσαστε σε ό, τι καταπιάνεστε, ούτε βάζετε μυαλό και δε φρονηματιζόσαστε από την πείρα των περασμένων. Έχετε, όμως, πάντα ψυχή αγνή και ευκολόπιστη... “

Για την αντιγραφή....

† Ο ΣΥΡΟΥ ΔΩΡΟΘΕΟΣ Β΄

(Εφημερίδα “ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ”, Σάββατο, 11 Ιουλίου 2015)